

РЕШЕНИЕ

№ 4134

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20221110209757 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК 831642181 със седалище и адрес на управление гр.София, бул.“Цариградско шосе“ № 115И чрез пълномощника му –адв.С. – САК против Наказателно постановление № 13/01.07.2022 г., издадено от Председател на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на основание чл. 83, ал.1 от ЗАНН вр.чл.335 вр.чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС на дружеството жалбоподател е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение по чл.335 вр.чл.336 от ЗЕС във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС.

В жалбата се релевират доводи за допуснати съществени нарушения на административно–производствените правила и недоказаност на твърдяното нарушение. В тази връзка се посочва нарушение на разпоредбите на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Твърди се, че на БТК било издадено Разрешение № 01577/2009 г. и доколкото в същото не били налице никакви задължения в

насока предоставяне на универсална услуга, неправилно било посочено в обжалваното наказателно постановление, задължението на БТК да спазва отменената вече индивидуална лицензия.

По изложените съображения се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното НП. В условията на алтернативност се прави искане за намаляване размера на наложената имуществена санкция до предвидения в закона минимум.

В съдебното заседание проведено по делото дружеството-жалбоподател, редовно призовано, не изпраща представител.

Административно-наказващият орган се представлява от юрк. Мутафчиев, който оспорва жалбата, моли съда да я остави без уважение и да потвърди издаденото наказателно постановление, като правилно и законосъобразно. Изразява становище, че нарушението е безспорно доказано, като дори в своя писмена справка „БТК“ ЕАД признавало, че г-жа Тодорова не е имала достъп до телефонна услуга от 16.09.2021 г. до 22.02.2022 г. Заявява, че имуществената санкция за извършеното нарушение правилно била наложена в максимален размер, тъй като срещу дружеството –жалбоподател имало издадени и потвърдени от съда над 30 наказателни постановления за идентични нарушения, като в процесното НП били посочени само няколко от тях. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 15.10.2021 г. постъпила жалба в Комисията за регулиране на съобщенията от г-жа Богданка Тодорова, като според изложеното в жалбата била налице невъзможност за ползване на телекомуникационна услуга, предоставяна от БТК, считано от 16.09.2021 г.

По повод подадената жалба, регулаторният орган КРС, представляван от своите служители –св.П. В. (на длъжност "старши инспектор" в Главна дирекция „Мониторинг и контрол на съобщенията“ в КРС) и колегата му Анатоли Манолов (на длъжност "държавен инспектор" в КРС), извършили проверка по случая, в хода на която били предоставени различни документи от страна на „БТК“ ЕАД.

За резултатите от тази проверка бил съставен Констативен протокол (КП) № С-ПВ-019/29.03.2022 г.

При извършената проверка било установено, че Богданка Цветкова Тодорова – краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез телефонен пост с номер 02/9464054 не е получил 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможност за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, на адреса на ползване на услугата - гр. София, ж.к.“Левски Г“, бл.34, вх.А, ет.5, ап.16.

От представената от дружеството справка по рекламации се установило, че г-жа Тодорова не е ползвала гласовата услуга, предоставяна чрез номер 029464054 от 16.09.2021 г. до 18.03.2022 г. По твърдение на предприятието, проблемите с ползването на гласовата услуга били вследствие на възникнала кабелна повреда на I и II мрежа, засегнала още 8 абоната на БТК, в това число и посочения номер. Кабелната повреда била отстранена на 22.02.2022 г., но гласовата услуга, предоставяна чрез номер 029464054 не била възстановена. Последното оплакване на потребителя било от 18.03.2022 г., като от тази дата услугата била възстановена. От страна на „БТК“ ЕАД не бил предлаган алтернативен вариант за ползване на гласовата услуга, предоставяна чрез номер 029464054 за периода от 16.09.2021 г. до 18.03.2022 г.

За констатираното нарушение св.В. съставил срещу „БТК“ ЕАД АУАН № С-013/17.05.2022 г. в присъствието на свидетеля Анатоли Манолов. Нарушението било квалифицирано от актосъставителя по чл.335 вр.чл.336 от ЗЕС във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС. Актът ил предявен на пълномощник на дружеството, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражения.

В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН също не е било депозирано възражение срещу АУАН.

Въз основа на съставения АУАН, на 01.07.2022 г. председателят на КРС издал и процесното НП № 13/01.07.2022 г., в което е налице припокриване на установените фактически обстоятелства и правни изводи в съставения АУАН.

С този административнонаказателен акт на „БТК“ ЕАД е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лева за извършеното нарушение.

Накателното постановление било връчено с обратна разписка на дружеството-жалбоподател на 13.07.2022 г.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания от съдебния състав в хода на съдебното следствие свидетел–актосъставител, както и от приобщените по надлежния процесуален ред писмени доказателства: Констативен протокол № С-ПВ-019/29.03.2022 г.;

АУАН № С-013/17.05.2022 г.; допълнително споразумение към договор за електронни съобщителни услуги; Справка по рекламация 22-1-383629121607; извлечения от месечни сметки на клиентски номер 10817286001, Заповед № РД-07-544/29.12.2021 г. на Председателя на КРС и др.

Съдебният състав кредитира показанията на разпитания свидетел – актосъставител, който подробно и безпротиворечиво посочи повода за извършването на проверката, установените обстоятелства в хода на същата, констатираното административно нарушение, както и съставянето и връчването на процесния АУАН. Показанията на свидетеля кореспондират напълно с писмените доказателства по делото, обективни и логични са, без вътрешни противоречия, поради което и съдът ги поставя в основата на фактическите си изводи.

Съдът кредитира с доверие и приложения към материалите на делото констативен протокол, който материализира удостоверителното изявление на своя издател, т.е. отнася се до съществуването или несъществуването на определени факти /осъществени от издателя или възприети от него/. Същият разполага с т.нар. „материална доказателствена сила“- има доказателствено значение относно стоящият вън от документа факт, до който се отнася удостоверителното изявление. Протоколът, който е съставен при извършване на една предварителна дейност по изясняване на основните въпроси на производството - наличие на деяние, установяване на дееца и неговата вина, се явява необходим и достатъчен за ангажиране на административно-наказателната отговорност на определено физическо или юридическо лице.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, с оглед на което същата се явява процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал.1 от ЗАНН](#) в това производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от [чл. 314, ал.1 от НПК](#), вр. [чл. 84 от ЗАНН](#).

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от длъжностни лица в пределите на тяхната материална и териториална компетентност, съгласно чл.337, ал.1 и ал.2 от ЗЕС във връзка с приложената към материалите на делото Заповед №РД-07-544/29.12.2021 г. на Председателя на КРС.

Спазена е предвидената от закона писмена форма и съдържание, съобразно изискванията на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на дружеството-жалбоподател, че е нарушена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, доколкото в наказателното постановление ясно са посочени всички факти, които са относими към съставомерните признаци на вмененото на дружеството нарушение. В този смисъл са посочени датата, мястото на неизпълнение на задължението от страна на дружеството-жалбоподател, поради което не е нарушено правото на защита на санкционираното лице. Подробно, точно и ясно е описано нарушението и обстоятелствата на извършването му, както и доказателства, които го потвърждават. Няма пропуск при посочване на мястото и датата на нарушението, които са изводими и от съдържанието на АУАН и НП и не възниква основателно съмнение за същите.

Налице е съответствие между обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение с обстоятелствената част на наказателното постановление.

Спазени са и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН за съставяне на АУАН и издаване на наказателно

постановление. Налице е редовна процедура по връчването им на представител на дружеството -жалбоподател.

Предвид гореизложеното, съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на санкционираното лице и да са самостоятелно основание за отмяната му.

По същество на нарушението съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС-Предприятията по чл. 3а осигуряват на крайните потребители 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата възможности за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, както и приемане и предаване на факсимилни съобщения. Субектите на това задължение са предприятия, задължени да предоставят услугата по чл.3а, а именно, тези, които предоставят универсална услуга. Тази услуга е, всъщност, набор от услуги с определено качество, предлагани на всички крайни потребители, независимо от географското им местоположение на територията на страната и на достъпна цена. Без значение е и качеството на лицето - физическо или юридическо лице. Тя включва, според т. 2, предоставяне на обществени телефонни услуги чрез свързването по т. 1 /свързване в определено местоположение към обществената електронна съобщителна мрежа независимо от използваната технология/, което да позволява осъществяване на входящи и изходящи национални и международни повиквания. Предприятията, задължени да предоставят услугата, съгласно чл. 3а от Наредбата, удовлетворяват всяко обосновано искане за предоставяне на обществена телефонна услуга чрез свързването по чл. 3, което да позволява провеждане на входящи и изходящи национални и международни повиквания.

От доказателствата по делото е установено по несъмнен начин, че „БТК“ЕАД не е осигурило на Богданка Цветкова Тодорова – краен потребител на универсална услуга, предоставяна чрез телефонен пост с номер 02/9464054 тази услуга 24 часа на денонощие, 7 дни в седмицата, а именно възможност за приемане и осъществяване на национални и международни повиквания от/към географски и негеографски номера, на адреса на ползване

на услугата - гр. София, ж.к.“Левски Г“, бл.34, вх.А, ет.5, ап.16. Правилно административно-наказващият орган е преценил, че на основание [§ 7 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЕС](#), вр. т. 2. 5. от Решение № 1317 от 20.06.2006 г. на КРС, „БТК“ ЕАД е длъжно да изпълнява предвидените в [Закона за далекосъобщенията](#) (отм.); и в Индивидуална лицензия № 100-0001/28.01.2015 г., ведно с нейните изменения, задълженията, свързани с предоставяне на универсалната далекосъобщителна услуга. Като не е изпълнило това си задължение дружеството –жалбоподател е осъществило от обективна страна състава на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност за посочения в АУАН и НП период от време. Нарушението е формално, на просто извършване и се осъществява чрез бездействие - чрез непредприемане на дължимото се поведение .

Доколкото нарушителят е юридическо лице, чиято отговорност е обективна, не следва да се обсъжда въпроса за субективната съставомерност на деянието.

Възражението в жалбата, че АНО не си е направил труда да провери и установи точните причини за невъзможността за предоставяне на услугата, съдът намира за неоснователно. Принципно същото би имало отношение само към размера на санкцията, като няма отношение към съставомерността на деянието, тъй като се касае за ангажираност на обективна и безвиновна отговорност на юридическо лице, при което наличието на вина не се изследва.

С оглед изложеното, според съдебния състав в конкретиката на казуса отговорността на дружеството е законосъобразно ангажирана за извършено нарушение по чл.335 вр.чл.336 от ЗЕС във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС.

Санкционната норма на чл. 335 от ЗЕС предвижда, че за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв. Съгласно чл. 336 от ЗЕС за нарушения по чл. 335, извършени от юридически лица или от еднолични търговци, се налагат имуществени санкции в размерите на предвидените глоби.

С атакуваното наказателно постановление на жалбоподателя е наложена

имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева. Така индивидуализираната санкция, с оглед характера на засегнатите обществени отношения и факта, че дружеството е било санкционирано многократно за такива нарушения (в текста на обжалваното наказателно постановление са посочени конкретни НП, които са издадени срещу дружеството-жалбоподател за същото по вид нарушение и са влезли в сила като потвърдени от съда), според настоящия съдебен състав съответства на вида, характера и тежестта на извършеното нарушение и ще постигне целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН, поради което счита, че е справедлива и съответна на нарушението и не следва да се ревизира от съда. Ето защо, възраженията в насока несправедливостта на наказанието съдът намира за неоснователни. В тази връзка следва да се отбележи, че действията по компенсиране на абоната, изразяващи се в корекция на месечни сметки е ирелевантно обстоятелство за носенето на административнонаказателната отговорност по реда на [чл. 335 от ЗЕС](#). Компенсирането има обезщетителна функция и дали дружеството ще компенсира абоната или не, как и кога, е въпрос от сферата на гражданските и търговските взаимоотношения между дружеството и клиента, което не изключва понасянето и на административно-наказателна отговорност и съответно не е основание за намаляване на размера на административната санкция.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила, поради което следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на правния спор разноски се дължат в полза на административно –наказващият орган, чийто процесуален представител своевременно поиска присъждането на такива. Ето защо и на основание основание чл.64д, ал.4 от ЗАНН вр. [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), вр. [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния предвиден размер от 80 (осемдесет) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.2, т.5 вр.ал.9 от ЗАНН и чл.63д, ал.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 13/01.07.2022 г., издадено от Председател на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на основание чл. 83, ал.1 от ЗАНН вр.чл.335 вр.чл.336 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС на „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК 831642181 е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 /пет хиляди/ лева за нарушение по чл.335 вр.чл.336 от ЗЕС във връзка с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008 г. за универсалната услуга по ЗЕС.

ОСЪЖДА „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК 831642181 да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията – София разноски по делото, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____